

Chcete inzerovat v Českobudějovickém týdnu? Napište na denisa.bohonkova@vlmedia.cz

Dřou, aby pomáhali

Není cvičení jako cvičení. Budoucí záchranáři z Jihočeské univerzity dostávají do těla i do hlavy, aby si zažili náročnost profese, na kterou se připravují.

DOLEŽALOVÁ RADKA

Lípno nad Vltavou – Dvě desítky budoucích profesionálních záchránců životů ze Zdravotně sociální fakulty Jihočeské univerzity se začátkem září připravovaly v lipenských lesích i vodách na svoje povolání. Od úterý do čtvrtka tu trénovali studenti druhého ročníku oboru Zdravotník – záchranář náročnou modelovou situací. Pět hodin trvalo studentům, než prozkoumali čtverec o výměře jednoho kilometru čtverečního. Potmě, jen s vlastními zdroji světla, tu v náročném terénu hledali paraglidistu, který havaroval. Dobu, kterou řešením modelové situace strávili, prodloužilo i to, že instruktoři figurínu zavěsili do korun stromů ve výšce deseti metrů. Jindy studenti pracovali za světla, ale v mokru. To když museli překonat řeku u Čertovy stěny a transport pacienta na vrchol skály.

Třídenní prověrku fyzických, ale hlavně psychických sil jim připravili jejich instruktoři předmětu Profesionální tělesná výchova, kteří jsou členy jihočeské policejní zásahové jednotky a náročnost výcviku jejich kmenovému zaměstnání odpovídalo. „I když jsme byli unavení a občas naštvaní, byli na nás instruktoři hodní. Jsou prý už za ty roky zvyklí,“ shr-

nula průběh kurzu Martina Baboučková, údajně zcela svobodně a bez mučení. „Zatím nejsou úplně vyzrálí, učíme je se rozkoukat. Ze začátku má každý obavy a zábrany. Když musí například upevnit lano tak, aby po něm bezpečně slaničili nejen oni sami, ale i pacient a ostatní kolegové z týmu, prověří to jejich psychickou odolnost, zažijí stres a strach. Zjistí si, kde jsou jejich hranice. Nikdo ze studentů ale neměl takový blok, že by nedokázal ve výšce pracovat,“ vysvětlil instruktor Pavel Schwarz.

Zajímavé je i to, že na kurzu vládla naprostá genderová rovnost. Na ženy tu byly kladeny zcela stejné nároky jako na muže. „Že bude kurz až tak náročný, jsme nečekali, naštěstí jsme se postupně zlepšovali, a tak jsme byli nakonec spokojení,“ řekla studentka Martina Baboučková. „Cvičili jsme každý den a každou noc, pořád jsme tahali těžká nosítka. Bylo to opravdu náročné. I psychicky. První dva dny navíc přšelo. Ale víme, že chceme školu dokončit a bez tohoto kurzu to nešlo, takže jsme to nevzdali a postupovali. Pro mě bylo nejtěžší překonat s pacientem ve výšce hranu Vítkova hrádku. Také jsem vážala dva kotevní uzly pro celý tým a všichni pak na tom slaňovali. Překontrolovala jsem si to asi desetkrát. V tu chvíli mi to celé došlo, že to po mě nikdo nebude v reálné situaci kontrolovat a bezpečnost všech je moje zodpovědnost,“ řekla mladá žena, která o sobě říká, že se těší a zároveň bojí, že bude moci při své práci být u pacienta jako první a zásadně ovlivnit jeho zdravotní stav.

ÚNAVA I ŠTĚSTÍ. To patří k usilovné odhodlané práci. Foto: L.Kuboušek

ZODPOVĚDNOST. Všechny uzly si dělají studenti sami a na laně pak závisí životy a zdraví celé skupiny. Foto: L. Kuboušek

DOBRODRUŽNÉ A NÁROČNÉ. Takové bylo cvičení budoucích záchranářů, kteří si užili mokra, únavy, nevyspání i strachu dosyta. Foto: L. Kuboušek

deník

Již 26. září
příloha
100 LET
REPUBLIKY
ve vašem
Deníku

- ▶ Velikáni, kteří proměnili náš region
- ▶ V čem jsme dobří ve světě
- ▶ Slavné produkty naší republiky
- ▶ Novinky v historii a jiné

